

רחל מרחלת על כל העולם

נוישפחה עם אנוביציות

היא היתה עוד זמרת אחת מתוצרת הלהקות הצבאיות, היה לה קול יפה והיא בחורה נאה בהחלט, אולם לצמרת היא לא הגיעה משום-מה. אבל תראו תראו מה שעושים הצרפתים לאשה. אחרי שהות ארוכה ולימודים מרובים בפאריס חזרה ארצה הזמרת הצעירה **ישראלה קריבושיי**, כנחורה שממש קשה להכיר אותה. לפי הופעתה כיום, ולמראה גיגוני-הבמה המלוטשים שלה, אף אחד לא יאמין שהיא יוצאת להקת סיקור דרום. כי כעת היא מזמרת בשטף בכמה שפות, והופעתה המלווה בתנועות מודגשות ורחבות, מני

ישראלה קריבושיי
התיירים התרגשו

חילה לה הצלחה, אבל לא בקרב הישראלים שלא רגילים לסינגלן כזה. ההצלחה שלה היא דווקא בקרב התיירים. ובקירובם של אלה היא מרגישה כמו בבית, כי אחרי שהות כזו בחו"ל הארץ באמת קטנה עליה, וכמי שלמדה אצל ז'אק-ז'אק דיבוקו, שהיה גם מורה של זמרת-הסאטונים הצרפתי **שארל אזנא-ביר**, גם לה יש יומרות בנדון. בינתיים, כדי להכשיר את הקרקע לקראת קאריירה בינלאומית, היא גשואה ליוסי קריבושיי שהוא המלווה שלה בפסנתר, והכי חשוב הוא האח של דוד קריבושיי, המנסה לעשות קאריירה בניו-יורק ונשוי לזמרת רותי גבון.

מה נאמר ומה נדבר, מישפחה עם אמביציות מכל הכיוונים.

לבנות, שניהלו רומן סוער, המאהב הנלהב, שלקח את הרומן ברצינות, התכונן אפילו לעזוב את הבית ולעבור לגור עם אוהבתו וילדיה. אבל בעלת השם-משום-מה, התנגד לכל העניין ואומנם הסכים שרעייתו תמשיך ברומן בתנאי שלא תעזוב את הבית. וכך המשיך הווג ברומן שלו, אבל לא בימית אלא בירושלים, לשם היו נוסעים מדיי-שבוע לבנות כמה שעות גנובות בבית חברו של הגבר, וכמו שקורה במקרים כאלה, **אשתו** של הבחור היתה היחידה שלא ידעה מה הולך, ואת הנסיעות התכופות לירושלים תלתה פשוט בעבודתו. אולם ביום בהיר אחד קמה האשה התמימה, עלתה לירושלימה לביקור תמים אצל החבר השותף, וההמשך הריהו לקוח ישר מרומזל-משרותות, כמו כלום, היא מצאה שם במיטת החבר, את בעלה עם חברתה הטובה.

זאב, זאב!

יש אנשים, שעם כל הדברים הטובים הכרוכים במיקצועם, כמו טובות-הנאה וכו', ונוסף על מה שהם מרוויחים מעמלם, קשה להם להרשות לעצמם את רמת החיים שהורגלו לה. אחת מאלה, שברצוני לספר לכם עליה הפעם, היא **אשת-הכרם** ותיקה, בעלת מיקצוע חופשי, שכדי לגמור את החודש עלתה, כבר לפני שנים, על פטנט לא-נורמלי. מין פטנט כזה שאיש עוד לא חלם עליו, ושעובד כמו טיל. יום אחד התחילה לספר לכולם שיש לה סרטן בראש, וכיוון שהיא כל מה שאמלתי עליה קודם ועוד יותר, לא היתה לאף אחד סיבה לפקפק בדבריה, והנשמות הטובות מיהרו לפתוח את כיסיהן. כך קיבלה כספים מרבים וטובים, ובין כל אלה סכומים גבוהים מאד **מלגה ציוני** ידוע ורבי-השפעה. כדי לתרץ את גובהם של הסכומים, הסבירה שהם דרושים לה כדי לעבור ניתוחים וטיפולים שונים המתחייבים מצבה הקשה. מובן שכולם תרמו ברצון, אבל כעבור זמן-מה הסתבר שהגברת ממי שיכה לתפקד כרגיל, כאילו לא קרה דבר. לשואלים הסבירה בשימחה כי החלימה ממחלתה הקשה, והכל השתתפו בשימחתה חלף זמן, המשאבים נודדלו, ושוב היה קשה לגמור את החודש. נו וכי מה בטוח יותר מפטנט שכבר הוכיח את עצמו? קמה לה אשת-החברה רבתי התרשייה והמציאה סיפור חדש. הפעם בחרה להפיץ אותו בחוגים שלא היה להם קשר לתורמיה הקודמים, ולאלה סיפחה שיש לה סרטן אתם-יודעים-איפה. ונחשו מה? עם הסיפור הזה היא הסתובבה איוה שנתיים, וגם הוא גרר אחריו הצלחה כספית ותרומות נדיבות, כאן נכנס לתמונה הסיפור הנודע על הרועה, הזאב והכבשים. באחרונה חלתה אשת-החברה במחלה קשה, רופאה העלו את החשש שהמדובר בסרטן. ונחשו מה? עכשיו כבר אף אחד לא מאמין לה.

ימי-ח-פליים

לא, זאת לא טעות. יש עיר כזאת בארץ. לא שזהו שמה המקורי, אלא שהיא רכשה לה אותו ביישר, בזכות המעשים הטובים הממרחשים בה, ואם מישהו חשב שבעיר צעירה ומתחדשת, שרק בימים אלה הגתה מלאו שנה אחת לקיומה, לא ייתכן כדבר הזה, זאת כבר הבעייה הפרטית שלו. ובכן, זה הולך ככה. מתכנני העיר הניל אירגנו אותה כך שהיה אינטימית ונעימה ככל האפשר, שלא תהיה תחושה של בידוד במרחבי המידבר הגדול, ובנו את הבתים כך ששכל החצרות הן משותפות, וכדי להגיע לבית מסויים צריכים תמיד לעבור דרך כמה בתים נוספים. אי-לכך, האינטימיות אומנם נשמרת במיובה, אבל פרטיות כמוה כאין. תוצאה ישירה: שום תנועה אינה נעלמת מעיניהם של שכנים סקרנים, שפייטו-פליים היתה מתברכת בשכמותם. ובאותו עניין, הרי כמה עוללות עסיסיות, יש בימית-פליים, למשל, **צעירה** עליזה, נשואה ותוססת, שבייתה הפך בית-ועד מבוקש ל**גברי** העיר, שהחלו נוהגים לערוך בו ביקורים לפי תור ולפי סדר. המצב הגיע לידי כך, שכל ה**נשים** הנשואות בעיר הפעילו לחץ לגירושה של שכתן העלזיה מדי, לשמירת שלום-המשפחות. אבל הלחץ לא עזר, כי הגברת היא, כמסתבר, בעלת מיקצוע חיוני, ופרנסת העיר החליטו שאינם יכולים לוותר עליה, שהיא רשאית לעשות בזמנה הפנוי מה שהיא רוצה, ושהמתלוננות יכולות להתכבד ולהשתדל להחזיק את הגברים שלהן בבית, אם זה כליכך חשוב להן. אבל מצד שני, החליטו הפרנסים, לא כדאי להסתכן, ומעכשיו ואילך אין מקבלים בימית גברים או נשים בודדים, רק מישי פחות, ובדיוק בעניין הזה יש לי עוד סיפור אחד. רוחות-הים סוערות כעת בימית, בעיקבות פעילותם המשותפת של **אשה** נשואה, אם לכמה ילדים, ו**גבר** צעיר נשוי ואב

השופט והפרקליטה

ציונה פפ
השופט פיצה

לציונה תישאר אולי כווייה קטנה, אבל המעריץ הגדול, קרי השופט המכובד, הבטיח לפצות אותה בשימלה יקרה (ומכאן הסיבה לעילום-שמה, כי אם ייודע לאשתו, הידועה בחור אשה קנאית מאד, למה נועד סעיף זה בתקציב, היא פשוט לא תאמין בכונות התמימות של בעלה השופט). שכן, משכורותיהם של השופטים בארץ דלות, כפי שנודע באחרונה, ושימלות יקרות מסוגלות בהחלט ליצור בהן חור ציוני.

ולפני רינה יצא לו לארץ יפה בינלאומית אחרת, הלא היא נערת-מיליון-הדולר **מארגו המינגווי**, והוא אפילו ערך לכבודה מסיבה רבת-משתתפים. אבל כל כמויות היופי המנומנמאלי הזה, תאמינו לו, לא עושות עליו שום רושם.

לעצמו, למשל, הוא בכלל לא מחפש יפהפיה. כאלה יש לו מספיק בעבודה. הוא דווקא מחפש אחת חכמה ונחמדה ולעניין, והיא לא חייבת להיות יפה מיק-צועית, רק תעשו לו טובה, התנפלו עליו אחת-אחת, לא בחבילות, ליותר מזה הזמן שלו פשוט לא מספיק, כי הוא, בניגוד למה שקרוי נערי-זוהר, אחד שעובד באמת קשה — ביום במישרד-פירסון ובבילה בעיסקיי-שעושים, כמו שאמרתי כבר.

בינתיים, עד שימצא את המתאימה שלו, הוא משלב תענוגות בעסקים, ומתפנה מדי-פעם לשבת בחברתה של **גלית וי-גוצקי**, שהיא גם מזכירתו של רפי שאולי וגם סטודנטית למישפטים שנה שלישית. אבל הקשרים בין שניים אלה עיסקיים בלבד, ויש להם גם משותף שדואג להם נהדר. עובדה, רק לפני שבוע הם חזרו מיטול שהוא ערך כל עובדיו ולעוד כמה ישראלים מוזמנים באי רודוס. הלוואי של כולנו בוסים כאלה.

מכל פרשת ידליו, שכחנו שבבית המישפט מתרחשים דברים נוספים. הן סנסציה הטרייה ביותר היא בחורה בשם **ציונה פפ**, שהיא לא רק עורכת-דין בעניינים פליים, אלא גם חתיכה בלונדית משגעת שסביבה מצטופפים תמיד כל המיומי של בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, שמוכנים לסלוח לה אפילו שהיא נשואה ואם לשניים.

איך היא מצליחה לאסוף מסביבה את עורכי-הדין והשופטים תמיד? ובכן, שלא תחשבו שזה רק בגלל שהיא חתיכה. ציונה ניחנה בכישרון נוסף, לנחש באיזה מזל נולד כל אחד, והיא גם מנחת את תכונות-האופי של הבן-אדם וכל זה. היותם צריכים לשמוע את קריאת-ההתפעלות של כל המתגודדים סביבה ליד השולחן במינון בית-המישפט, והדוחק הוא כה גדול, עד שהשבע נוקקה ציונה בשל כך לטיפול רפואי. ומעשה שהיה, כך היה: בלהם ההתרגן שות שפך אחד מה**שופטים** הידועים והמכובדים ביותר בארץ, כוס של קפה רותח על ירכיה של ציונה (לא בכוונה, כמובן). שימלתה המהודרת נשחתה, והיא הובילה מייד לחדר-המיון בבית-החולים איכילוב הסמוך.

מוישה היפה

טוב, אין לי ברירה. אומנם לא מומן כבר סיפרתי לכם עליו, אבל הוא כליכך בולט בשטח שפשוט אי-אפשר להתעלם ממנו, ואני מנחשת שעוד נשמע עליו הרבה, קוראים לו, לשם תזכורת, **מושה שגיב**, המוכנה "מוישה היפה" והוא דוגר מן פירסומאי ונערי-זוהר בתקן.

אומנם הוא רק בן 25, אבל הוא כבר עשה המון, ויש לו תוכניות-לעתיד מלאו השק, ובכן, הוא גדל באחת מקריות חיפה, ושירת כחייל קרבי בצנחנים, ואחר-כך בא לתל-אביב לנהל את המיסעדה הסינית מיטטר טינג, ומכל אלה הגיע למקום שבו מככב כיום, וזה בניחול המיסעדה הסינית של **רפי שאורי**.

ובמיסגרת תפקידו זה הוא אחראי, כמובן, לארץ את כל הימים והיפות המיקצועיים של העיר, וגם על צוות העובדים הסיני במקום. בתקופה האחרונה יצא לו גם לארץ יופי בינלאומי, שבוע שעבר הוא אירח, למשל, את מלכת-היופי העולמית שלנו **רינה בור**, שהגיעה ארצה לחופשה קצרה ובאה לפיאנו-באר בלוויית שלושה גברים, שאחד מהם הוא ידידה הוותיק **מלשה גר**, ועוד שני חברים שילו שהצטרפו כדי לשמור עליהם.

מושה שגיב וגלית ויגוצקי
הבוס לקח לחו"ל